

РЕШЕНИЕ

№ 6714

гр. София, 25.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 05.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **10348** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Н. И. К., подадена чрез адв.С., срещу мълчалив отказ на директора на Основно училище „В. Л.“, [населено място], [община] да предостави достъп до обществена информация по заявление, подадено по електронна поща на 10.06.2019г.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения отказ като незаконосъобразен – мотивира, че поисканата информация е относно дейността на учебното заведение, финансирането му с държавни и общински средства и начина на разходването им, поради което тя е обществена такава. Непроизнасянето в срока по чл.28, ал.1 ЗДОИ сочи, че формира мълчалив отказ на задължения субект по см. на чл.58, ал.1 АПК, който е незаконосъобразен само на това основание според константната съдебна практика. Претендира присъждането на разноски, в т.ч. за адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 вр. ал.1, т.3, предл.3-то от Закона за адвокатурата /ЗАдв/.

В съдебно заседание изложеното в жалбата се поддържа чрез адв.С..

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата, намира същата за неоснователна. Счита, че по делото не е доказано безспорно постъпването в електронната му поща на подаденото от оспорващия заявление. Предвид това намира, че мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК не е формиран, тъй като задълженият субект не е надлежно сезиран. Претендира присъждането на разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за обжалване по чл.149, ал.2 АПК.

Съгласно последната разпоредба мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. От своя страна разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ предвижда, че заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В случая не се констатира удължаване на срока за произнасяне в хипотезите по чл.30 и чл.31 ЗДОИ, предвид което и с оглед обстоятелството, че процесното заявление за достъп е подадено на 10.06.2019г., срокът за произнасяне по него е до 24.06.2019г., вкл. Съответно от изтичането му и при липса на произнасяне на адресата, срокът за обжалване на мълчалив отказ изтича на 24.07.2019г. В конкретния случай жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в деловодството на ответника на 11.07.2019г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя по електронната поща заявление за достъп до обществена информация, с което е поискано предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация:

1. Брой лица, работещи на трудови и на граждански договори към 31.12.2018г. и колко от тях имат педагогическо образование;
2. Брой и вид незаети щатни длъжности към 31.12.2018г. и времето, за което са били незаети;
3. Брой лица, придобили право на пенсия, но продължаващи да упражняват учителска професия;
4. Брой ученици, записани през учебната 2016г., 2017г. и 2018г.;
5. Среден брой неизвинени отсъствия на ученик за 2016г., 2017г. и 2018г.;
6. Брой ученици, останали да повтарят същия клас през 2016г., 2017г. и 2018г.;
7. Размер на държавни и общински бюджетни средства и субсидии, получени през 2016г., 2017г. и 2018г. и разпределението им по пера;
8. Размер на реализирани собствени приходи през 2016г., 2017г. и 2018г. и от какъв източник са тези приходи;
9. Брой на проведени процедури за възлагане на обществени поръчки през 2016г., 2017г. и 2018г., стойността и предмета на всяка от тях.

Поискано е информацията да бъде предоставена на посочен в заявлението електронен адрес. Посочено е, че заявителят не възразява информацията да е обобщена и да не съдържа данни на конкретни лица.

Страните не спорят, че в срока, предвиден в разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ не е последвал изричен акт, поради което жалбоподателят е оспорил по съдебен ред мълчалив отказ по подаденото от него заявление.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от

Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация, а според ал.2, т.1 на с.р. този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации. Легална дефиниция на понятието „публичноправна организация“ се съдържа в разпоредбата на § 1, т.4 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ, като ответникът е задължен субект по см. на б.“а“ от посочената разпоредба.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

В настоящия случай, предвид посоченото по-горе и съдържанието на търсената от

заявителя информация, същата има характера на служебна обществена информация по см. на чл.11 вр. чл.2, ал.1 ЗДОИ.

С оглед оспорването на ответника, направено в писмения отговор по жалбата, по делото беше изслушано и прието без оспорване от страните, заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице Н. Х.. Посредством заключението се установи, че електронното писмо, представляващо подаденото от оспорващия заявление за достъп до обществена информация, е изпратено от пощата на жалбоподателя и успешно получено в пощата на ответника на адрес [\[електронна поща\]](#). Този електронен адрес е идентичен с посочения в Регистъра на институциите в системата на предучилищното и училищното образование за ответника по жалбата.

Съответно за ответника е възникнало задължението да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация и да се произнесе по него по начина и в сроковете, регламентирани в закона, като съгласно разпоредбата на чл.38 ЗДОИ, административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано писмено решение за това.

Видно от доказателствата по делото, ответникът не е предоставил исканата от заявителя информация, но не е постановил и мотивирано решение за отказ от предоставянето ѝ. Липсата на отговор от ответника в законово определения срок формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма – писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ по подаденото от жалбоподателя заявление, който следва да се отмени и да се задължи административният орган да постанови писмено решение за предоставяне на достъп до търсената обществена информация, за което да уведоми писмено заявителя. При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноските по делото. Такива са доказани в общ размер на 210 лева, от които 10 лева за внесена държавна такса по оспорването и 200 лева за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице. На адв.С., на основание чл.38, ал.2 вр. ал.1, т.3, предл.3-то ЗАдв, съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие, следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, определен на основание чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. И. К. мълчалив отказ на директора на Основно училище „В. Л.“, [населено място], [община] да предостави достъп до обществена информация по заявление, подадено по електронна поща на 10.06.2019г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника за произнасяне с изричен акт по

подаденото от Н. И. К. заявление за достъп до обществена информация, в срок до 14 дни от съобщаване на настоящото решение.

ОСЪЖДА Основно училище „В. Л.“, [населено място], [община] да заплати на Н. И. К., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 210 /двеста и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

ОСЪЖДА Основно училище „В. Л.“, [населено място], [община] да заплати на адв.Д. М. С., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство в хипотезата на чл.38, ал.1, т.3, предл.3-то ЗАдв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: